

Fra Institutt for lærerutdanning og skoleforskning ved Det utdanningsvitenskapelige fakultet,
Universitetet i Oslo

- Rammeplanen må spesifisere antall dager praksis. Dette er nødvendig for å sikre at institusjonene prioriterer praksis selv om det er svært ressurskrevende.
- Rammeplanen må spesifisere omfang av profesjonsfag (pedagogikk og fagdidaktikk). Skolene må være sikre på at alle lærerutdannede har et visst minimum av pedagogisk og fagdidaktisk kompetanse.
- Rammeplanen bør ikke ha detaljerte føringer for organisering av utdanningene.
- Rammeplanen bør beskrive på en overordnet måte hvilke kompetanser en lærer bør ha.
- Endringer i rammeplanen må ikke gjøre det utydelig for søkerne til lærerutdanningen hvilke ulike lærerutdanningsprogrammer som finnes
- Man bør arbeide fra toppen med en felles rammeplan, beskrive innhold, organisering og kompetanser så lenge det er mulig å gjøre dette felles, så bør man dele inn i underkapitler der det blir nødvendig. Det er vanskelig å si noe på det nåværende tidspunkt hvor mange underkapitler det må være, til det er det antakelig ingen som har god nok kjennskap til alle utdanningene. Det er ikke usannsynlig at man må ende opp med (overordnede) nasjonale retningslinjer for alle de 11 programmene som finnes i dag
- Det kan være hensiktsmessig å arbeide for større fleksibilitet i overgang mellom ulike program (fra BLU til GLU 1.-4- etc.) eller i sammenslåing av program der konteksten krever det (GLU 1.-10.)
- Det er viktig at man ikke prøver å løse et problem som ikke er der. Det var først og fremst GLU som hadde for stramme rammer.

Med vennlig hilsen,

Kristin Schøyen Grude

på vegne av

Institutt for lærerutdanning og skoleforskning